

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

**Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.**

Rok 1870.

Wydano i rozesłano dnia 7. Lutego 1870.

Część. V.

Nr. 18.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

ustanawiająca termin ostateczny do zgłoszenia powinności, podlegających indemnizacyi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Podlegające indemnizacyi, a dotychczas nie indemnizowane powinności poddańcze z gruntów rustykalnych, lub z takich gruntów dominikalnych, przez których nadanie utworzoną lub pomnożoną została dotacya poddańcza, niemniej powinności z gruntów starogromadzkich i chłopskich w Wielkiem Księstwie Krakowskiem, mają uprawnieni podać do c. k. dyrekcji funduszu indemnizacyjnego we Lwowie najpóźniej do dnia ostatniego Czerwca 1870. r., pod utratą prawa do żądania indemnizacyi.

Spóźnione zgłoszenia mają być z urzędu odrzucone.

Spory wytoczone względem powinności, do dnia 30. Czerwca 1870. r. niezgłoszonej, co do okoliczności, czy przez nadanie gruntu dotacya poddańcza utworzoną albo pomnożoną została, lub czy tylko stosunek doczesnej dzierżawy, albo jaki inny prawny stosunek ustanowiony został, rozstrzygać mają sądy w drodze zwykłego processu.

§. 2.

Powinności z pustek rustykalnych, będących w posiadaniu dawnych dominiów, na których oddanie pretendentowi uprawniony dopiero po ostatnim Kwietnia 1870. r. prawomocnie zasądzony został, winien uprawniony podać do indemnizacyi najpóźniej w przeciągu sześćdziesięciu dni po prawomocności wyroku sądowego, a to pod utratą prawa do indemnizacyi.

Jeżeli pozew, w skutek którego sąd oddanie pustki orzekł, dopiero po ostatnim Czerwca 1870. r. wytoczony został, to wynagrodzenie za powinności, na gruncie ciężące, zażądane w oznaczonym terminie i przez organa indemnizacyjne wymierzone, już nie fundusz indemnizacyjny, lecz wedle postanowień ustępu drugiego następującego §. 3. winien posiadacz gruntu sam uprawnionemu bezpośrednio spłacić, a w razie potrzeby ma takowe w drodze wykucyi sądowej być ściągnięte.

§. 3.

Wszystkie inne powinności, zaiesione według przepisów indemnizacyjnych, mianowicie według §§. 4. i 6. patentu z dnia 15. Sierpnia 1849. (Dzien. p. r. Państwa nr. 361.) i §. 33. a) i b) patentu z dnia 11. Marca 1851. r. (Dzien. praw Państwa nr. 89.), za które obowiązane strony same spłacić miały wynagrodzenie, winne być podane do indemnizacyi przez uprawnionych lub obowiązanych do c. k. dyrekeyi funduszków indemnizacyjnych we Lwowie najpóźniej do ostatniego Czerwca 1870. r.

Po upływie tego terminu nie pośredniczą więcej fundusze indemnizacyjne w spłacie wykupu, lecz obowiązany spłaci bezpośrednio kwotę wykupu, przez władze indemnizacyjne według przepisów indemnizacyjnych wymierzoną, i to gotówką uprawnionemu, któremu przyznaje się prawo, na mocy prawomocnego wyroku władz indemnizacyjnych, spłatę w razie potrzeby od obowiązanego w drodze sądowej wyekwować.

Spory o tytuł prawny, na którym powinności indemnizować się mające polegają, rozstrzygane będą w drodze zwykłego processu.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Wiedeń dnia 10. Stycznia 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie Wydziału krajowego Królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1869. roku
l. 13.491.

Sejm krajowy powziął na posiedzeniu z dnia 21. Października 1869. r. następującą uchwałę, dotyczącą zmiany uchwalonego pod dnem 15. Września 1868. r. (Dz. ust. i rozp. kraj. część X. nr. 23. z r. 1868.) etatu osób i plac oddziału technicznego przy Wydziale krajowym, jakoteż służby na drogach krajowych.

§. 1.

Etat oddziału technicznego (budowniczego) przy Wydziale krajowym składać się będzie z jednego nadinżyniera, dwóch inżynierów, dwóch pomocników (assystentów), i z rysowników w miarę potrzeby.

§. 2.

Placę roczną pobierać będzie:

1 nadinżynier	3000 złr.
1 inżynier	1800 „
z podwyższeniem po 10 latach służby do	2000 „
1 inżynier	1600 „
z podwyższeniem po 10 latach służby do	1800 „
2 pomocników (assystentów) po	600 „

§. 3.

Liczbę przybrać się mających rysowników za dziennem wynagrodzeniem oznaczy Wydział krajowy.

§. 4.

Służbę przy drogach krajowych wypełniać będzie: 7 inżynierów okręgowych (powiatowych), 35 konduktorów dróg i mostów (nadzorców drogowych) i 220 drożników.

§. 5.

Place inżynierów okręgowych (powiatowych) są następujące:

1 inżynier w Krakowie	1300 złr.
2 inżynierów po	1100 „
4 „ „	1000 „

Oprócz tego otrzymuje każdy inżynier okręgowy ryczałtowo na objazdy 500 złr.

§. 6.

Plące konduktorów dróg i mostów są następujące:

15 konduktorów klasy I. po 500 złr.
20 " " II. " 400 "

Oprócz tego otrzymuje każdy konduktor dróg i mostów na konia kwotę ryczałtową 100 do 120 złr. wal. austr. stosownie do miejscowości.

§. 7.

Droznicy dzielą się na dwie klasy:

należący do I. klasy pobierają rocznie 150 złr.

" " II. " " " 120 "

§. 8.

Nadinszyner i inszynerowie przy oddziale technicznym (budowniczym) Wydziału krajowego są urzędnikami stałymi z wszystkimi, tymże według ustanowy służby krajowej przysługującymi prawami, posady zaś assystentów (pomocników), rysowników, inszynerów okręgowych (powiatowych) i służby dróg krajowych nie są stałe i nie połączone z prawem do emerytury.

L. Sapięha w. r.

Gross w. r.